

Karlovy Vary
International Film Festival

Festivalový deník

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER MFF KV

OFICIÁLNÍ DENÍK 43. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

neděle 6. července 2008

zdarma • strana / page 1

**Program na zítřek
Tomorrow's program**

strana / page 8, 13, 14

**Hloupý film o králících
a jiná dobrodružství**

strana / page 18

**3.
den**

**Svět, jaký opravdu je –
soutěž dokumentů**

strana / page 6

**DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO**

Hlasujte a rozhodněte o nejlépejšímu filmu 43. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

Armin Mueller-Stahl včera ve Varech slavnostně zahájil svoji výstavu *Menschenbilder (Obrazy lidí)*. Čtete na straně šestnáct.

Někdy je to osud

Byl jedním z mála, kteří se nikdy nebáli příslušně drsného režiséra Rainera Fassbindera. Točil s Jimem Jarmuschem či Costa-Gavrasem.

Na karlovarský festival však slavný německý herec

ARMIN MUELLER-STAH, známý z filmů *Hrací skříňka*, *Jakub Ihář*, *Lola*, *Záře* nebo také *Akta X*, přijel představit své výtvarné dílo.

Will Tizard

■ **Zajímá mě vaše spolupráce s německým režisérem Rainierem Fassbinderem. Musel mít skvělé vize, ale zároveň i velké ego.**

Pořád po všech stránkách překračoval hranice. I v sexuálním životě. Nikdy nebylo zcela jasné, jestli je homosexuál, nebo ne. Balancoval mezi životem a smrtí. Bral drogy a lidé se občas chodili dívat, jestli budeme vůbec moci natáčet. Vždycky říkali: Ano, ještě dýchá. Jednoho dne ho našli; už nedýchal. Žil mezi andělem

a ďáblem. Se mnou neměl problémy, byl jsem pro něj taková otcovská postava. Podle mě neměl rád bratry. Otcové a synové mu nevadili. Měl jsem za sebou boj s východoněmeckým režimem a jeho jsem se nebál. Pro mě byl jako kluk. Jednou jsem mu říkal, že musí k doktorovi, že je strašně blbý. A on řekl: Nemám. Život má být naplněný, ne dlouhý.

■ **Co vaše neshody o postavách a hereckém pojetí?**

Věděl jsem, že jednoho dne dojde ke konfliktu. Když jsme spolu pracovali, převlékal se z džínů do obleku, byl to jeho projev respektu. Jednou při obědě seděl se svým asistentem, po-

řád si něco šeptali a dívali se na mě. Věděl jsem, že se něco děje. Jedl jsem a najednou ke mně přišel ten asistent a dal mi text nového obrazu, který jsme měli dělat jako první po obědě. Měl jsem se na to podívat. Řekl jsem mu, ať mi to nedává teď, ale až před natáčením. Každý záběr jsme dělali pouze jednou, byl to takový princip. Fassbinder tam stál a chtěl, abychom si to nazkoušeli, ale já jsem řekl: Ne, natočíme to z první. Řekl jsem to velmi rozhodně. Podruhé už si netroufl.

■ **Říká se ale, že se ke kolegům choval příšerně.**

Pamatuji si na jednu mladou asistentku, která jedla párek. Stála

tam a on ji tím párkem tloukl do obličeje. Ona plakala. Byl jsem přímou u toho a řekl jsem: Madam, uhněte, ať vás nemůže bít. Ke mně by si to nikdy nedovolil. Byl neuvěřitelný. Zemřel, když mu bylo třicet šest, stejně jako Mozartovi. Jednou ke mně přišel a řekl, že už svoje dílo dokončil. Čtyřicet dva filmů za šestatřicet let a k tomu ještě divadlo. Zůstala za ním spousta práce.

■ **Vy sám máte na kontě okolo sto třiceti rolí.**

I s televizními. Taky jsem hodně starý. Za dva roky mi bude osmdesát, to už je nějaký věk.

■ **Kde berete energii?**

Přemýšlím, jaký je důvod naší existence na této planetě. Ptám se sám sebe, co umím dělat nejlépe. Nejvíce ze všeho mi jde tvůrčí činnost. Hudba, psaní, herectví, výtvarné umění. Podle mě každé umění směřuje k hudbě.

■ **Jak vás hudba připravila na herectví? Venujete v řeči pozornost rytmu a intonaci?**

Je velmi důležité naslouchat druhým. Vzpomínám si, že Bernstein říkal jednomu flétnistovi, aby naslouchal svému spoluhráči. Poslouchej, co hraje, a odpověz mu. Je to stejné, když hraju. Ne-

můžete předvídat všechno, co se při natáčení stane, když se na roli připravujete. Váš partner bude třeba mluvit pomaleji, takže musíte reagovat, udělat pauzu, zrychlit. Musíte cítit, jak to všechno pospojovat.

■ **Film *Utz*, ve kterém hrajete titulní roli a za něj jste získal mimo jiné Stříbrného medvěda na Berlinale 1992, se natáčel tady ve Varech a v Praze. Pamatujete si to ještě?**

Paul Scofield, který v tom filmu hrál mého nejbližšího přítele, byl nejlepší král Lear, jakého znám. Režiroval ho další můj přítel Peter Brook. Natáčeli jsme přímo tady v Puppě. Scofield mi jednoho dne řekl: Teď musíš hrát Leara. Lámal jsem si hlavu, proč bych měl hrát Leara, když Scofield je už tak nejlepší Lear na světě. Proč bych měl divákům ukazovat, že nejsem tak dobrý jako on? Zeptal jsem se ho proč. Odmíchl se ještě déle než já a pak řekl: Máš pravdu. A to byl celý náš dialog. Bylo to tady v Puppě.

■ **Jak jste hledal klíč k postavě Utze?**

Je to moje oblíbená postava, protože je v ní jak komická, tak tragická stránka. Nešťastný sběratel porcelánu, vždycky má na nose dvoje brýle, protože si prohlíží porcelán velmi zblízka. A takhle pozoruje všechno i ve skutečném životě. To bylo moje východisko. Kalhoty vždycky vytažené příliš vysoko, oblek mu nepadl. Taky bylo velmi důležité about si správné boty. Když máte správné boty, máte i správnou chůzi. A on nosil velké boty a měl těžkopádnou chůzi.

■ **Když jste se přestěhoval do USA, hrál jste často komické figurky přistěhovalců, například taxikáře ve filmu *Jim Jarmusch Noc na zemi*.**

Moje první práce byl televizní miniseriál s názvem *America*, měli jsme výborné kritiky. Costa-Gavras chtěl, abych hrál v *Hrací skříňce*. Odmítl jsem kvůli tomu práci v německém seriálu, kde mi nabídl spoustu peněz. Každý chce mít nějaké životní jistoty. Všichni mě zrazovali, že v Německu mám slávu a jistotu, že je to tak snazší. Musel jsem se rozhodnout, co chci v životě dělat, co je můj cíl. Vybral jsem si tu těžší cestu. No a za pár týdnů začaly chodit další nabídky. Někdy je to osud. Nikde není psáno, že se to tak musí být, ale u mě to tak bylo. Měl jsem velké štěstí. Život je dobrodružství.

■ **Na čem právě pracujete?**

Momentálně natáčím s Tomem Hanksem film *Andělé a démoni* podle Dana Browna, mám však jen vedlejší roli. Ale velmi mě to baví. Tom Hanks je moc milý člověk. Je pro mě nejlepším hercem své generace.

INSIDE

**Interview with actor/artist
Armin Mueller-Stahl**

Page 9

Official Selection: *Behind the Glass and True Enough*

Page 10

Variety Critic's Choice

Page 11

**Spine-chilling
midnight movies**

Page 12

KVÁKÁNÍ

**Otázky kladené
produkcí festivalu**

● „Dobrý den, já vám volám z Prahy a tady je děsně ošklivo. Nemůžete se mi kouknout, jak je ve Varech, abych tam nejzdržela zbytečně, kdyby tam bylo taky hnusně?“

● „My bychom potřebovali zjistit, kdy má ve Varech koncert Michal David. My tam totiž jedeme jen na něj!“

● „Můj přítel mě pověřil, abych vám zavolala a zjistila, jestli existuje nějaký Festival Pass, na který by se dostal na všechny večírky. Za ten by byl ochotný i zaplatit, zato filmy ho nezajímají!“

● „Sice jsem právě dokončil vysokou, ale od září nastupuju na další – tak jsem se chtěl zeptat, jestli mi můžete dát studentskou slevu.“ – „Pokud se prokážete potvrzením o studiu z vaší nové školy, není problém.“ – „A sakra!“ Cvak.

● „Dobrý den! Právě jsem se dozvěděl, že by maminka Roberta De Nira chtěla svému synovi uspořádat výstavu. Tak jsem vás chtěl poprosit o nějaký kontakt na pana De Nira, že už bych to nějak zařídil...“

● „Chtěl jsem vám jenom říct, že jste možná mezinárodní festival, ale ten váš informační systém je typicky český!“

FILM MÉHO SRDCE

**Marie Doležalová,
herečka z *Pusinek***

Chystám se na litevský film *Sběratelka* (13:30, Lázně III). Hlavní hrdinka si natáčí všechny svoje zážitky a pak při jejich promítání zpětně zkoumá své emoce. Doufám, že to nebude násilnické, protože to ve filmech nemám ráda. Vždycky si u takových scén zakrývám oči. A mrzí mě, že jsem tu nestihla *Bathory*.

**Petra Nesvačilová,
herečka z *Pusinek***

Já půjdu na *Gomoru* (14:00, Velký sál), protože to zní jako komora, takže si myslím, že to bude takový komorní film. Možná půjdu i na *Hanka a Míka* (21:30, Kino Čas), protože si myslím podle názvu, že to bude taková westernovka. Navíc jsem zjistila, že se jeden film jmenuje *Jar* (21:30, Kino Čas; v češtině *Rokle*). Nejspíš na něj zajdu, protože mám ráda Dana Bárta a kapelu J.A.R. Tak doufám, že to bude o nich.

Foto: Milan Malíček (2x)